

ה"ת 63795/01/14 - פארס סעיד, ד.ח.פ. פאוור בע"מ נגד משטרת
ישראל

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 14-01-63795 סعيد וacho נ' משטרת ישראל-תחנת כרמיאל וacho
תיק חיצוני:

בפני כב' השופט ערן קוטון
מבקשים
1. פארס סعيد
2. ד.ח.פ. פאוור בע"מ
נגד
משטרת ישראל
משיבה
החלטה

1. לפני בקשה להחזרת תפוס.

טענות הצדדים

2. על פי נימוקי הבקשה, ביום 13.12.15 עת שהה מבקש 1 בביתו נכנסו ליישוב מגוריו שירות נידות משטרה, כתרו את ביתו, נכנסו לbijתו ללא צו חיפוש בתואנה של חיפוש אחר אמל"ח. החיפוש היה פולשני ומדוקדק תוך הסבת נזק רב. בדיקה דומה נערכה אצל קרוביו משפחתו.

במהרש נלקח מבקש 1 לחקירה ושוחרר.

במסגרת אחת הבדיקות, נלקחו מן המבקש 1 שתי משאבות דלק ובקרים ושני מכלי סולר בקיבולת של 15,000 ליטרים מלאים בסולר (להלן: "התפוסים"). לקיחת התפוסים לא תועדה ולא ניתנה אסמכתא לתפיסתם. אף לא ניתן הסבר לחיפוש ולא הוצג צו שיפוטי.

התפוסים הנ"ל משמשים להפעלת עסקם של המבקשים ובhiveדרם משובשת וنمנעת הפעלה. משכך נגמרים נזקים למבקשים.

המבקשים פנו אל המשיבה בבקשת להחזרת התפוסים אך לא זכו לمعנה.

לטענת המבקשים, התפוסים אינם חיוניים לניהול הליך הפלילי ואין בתפוסים צורך לניהולו.

מכל מקום, אם יוגש כתב אישום מוויתרים המבקשים על טענות בדבר "כל הראה הטובה ביותר".

ונוכח הפגיעה הבלתי מدتית ברכושם, סבוריים המבקשים, כי אין כל הצדקה להמשך התפיסה ולכן בקשו להחזיר את התפוסים לחזקתם.

3. הבקשה הוגשה ביום 30.1.14.

הմבקשים התבוקשו לצרף לבקשתם את תגבות המשיבה.

משלא נמסרה התגובה, הוורה בית המשפט למשיבה להגיב לבקשתה עד ליום 14.10.2.

לאחר הגשת התגובה פנה בית המשפט למבקשים אשר עמדו על קיומם דיון בבקשתם.

4. המשיבה התנגדה נחרצות לבקשתה וטענה כי הבקשה הוגשה בחוסר תום לב.

המשיבה הסבירה, כי עוסקין בתפוסים המשמשים לתחנת דלק הפעלתה ללא רישון, 'תחנה פיראטית' (להלן: "תחנת הדלק").

התפוסים נתפסו ב"פועלות רישיוני עסקים" אשר במהלך היגיעו כוחות שונים לתחנת הדלק בעקבות הפעלה. הכוחות פועלו מכוח שלושה מקורות סמכות:

- צווי חיפוש אשר הוצאו מבועד מועד.

- סעיף 28(א) לחוק רישיוני עסקים, התשכ"ח-1968, המקנה למשיבה זכות כניסה.

- תפיסת ציוד אשר "בוצעה בו עבירה" עת מטרת התפיסה היא למנוע המשך ביצוע העבירה, כמו גם למנוע מסוכנות הנש��פת לשלוום הציבור וביתחונו מעצם הפעלת תחנת הדלק.

בפעולות השותפות גורמי רישיוני עסקים נוספים ובهم גורמי איות הסביבה, חברת החשמל, רשות המים והמרכז לגבייהן קנסות.

המשיבה הבירה, כי אין בידי המבקשים אישורים נדרשים להפעלת תחנת הדלק, ובניגוד לטענתם לפיה לא הוסבירה להם מהות התפיסה, הרי מבקש 1 נחקר כבר ביום האירוע בגין הפעלת תחנת הדלק ללא רישון.

המשיבה צינה, כי בחזקתה זו"ח מסוכנות בדבר הסכנה לאיכות הסביבה ובדבר החשש ליזהום.

כן טענה, כי מיקום תחנת הדלק כלל אינו מורה על פי חוק.

משכך, התפיסה נעשתה עקב הסכנה לשלוום הציבור וביתחונו כל עוד תחנת הדלק פועלת. המשך התפיסה נדרש לדידה של המשיבה למניעת המשך ביצוע העבירה, בפרט שבבקשה הצהירו המבקשים כי בכוונתם למשיך ולהפעיל את תחנת הדלק.

המשיבה הוסיףה, כי טרם הסתיימה החקירה, אך בידייה כבר קיים חומר ראיות המצדיק הגשת כתב אישום.

מהלך הדיון

5. במהלך הדיון שהתקיים בבקשתו הוגש תיק החקירה המשפטית לעיון בית המשפט. המבוקשים טענו כנגד מוקור סמכות החיפוש וכונגד חוקיות התפיסה. לפיכך בקשו להורות על השבת התפוסים. בדין הוועלו טענות בדבר שיחה שהתקיימה בין המבוקשים או מי מטעם עם גורם משפטי (רכז רישי עסקים) אצל המשיבת. המבוקשים בקשו להגיש את תמליל השיחה המוקלטת.

בית המשפט הורה להעביר את התמליל למשיבת אשר תוכל להגביל לאמור בו ובהמשך יוכלו המבוקשים להגיש את התמליל.

תגובה המשיבת הוגשה לאחר עיון בתמליל, אולם התמליל לא הוגש, למרות שבית המשפט עיכב את מתן ההחלטה. בתגובהה טענה המשיבת כי בכוונתה עם סיום ההליך לעתור לחילוט התפוסים, טענה שלא הועלה בתגובהה הראשונה ואף לא במהלך הדיון.

6. משאלנו פנוי הדברים, ההחלטה ניתנת (לאחר המתנה) על פי החומר הקיים בפני בית המשפט.

דין והכרעה

7. עיון בתיק החקירה מעלה, כי נאסף חומר ראוי אשר יש בו להקים חשד סביר ואף לעלה מזה לפיו המבוקשים הפעילו באמצעות התפוסים את תחנת הדלק ללא רישיון.

אשר לביצוע עבירות נוספות, קיים חשד סביר שעוצמתו אינה גבוהה בשלב זה וחשד זה מצדיק את המשך החקירה. גם החשד בדבר הפעלת תחנת הדלק ללא רישיון מצדיק את המשך החקירה.

על פי תיק החקירה, התגלה, כי לאחר אירוע התפיסה (ביום 15.12.13) לכואורה פעילות תחנת הדלק נמשכה. זאת בהתאם לראיות שנאספו ביום 24.2.14, היינו כמעט חודש לאחר הגשת התביעה הנוכחית.

8. בנסיבות אלה, מקובלת עלי עמדת המשיבת לפיה החזקת התפוסים נעשתה לתוכלית רואה, היינו למניעת המשך ביצוע העבירה המיוחסת למבקשים אשר אותה ביצעו לכואורה תוך שימוש בתפוסים.

כן יצון, כי לאחר חקירתו הוחזר למבקר 1 ביום 15.12.13 כספו שנלקח בחיפוש (בסכום של 5,600 ₪, 1,800 דולר של ארה"ב ו- 870 דינר ירדני). עוד הוחזרו 14 זוגות נעליים אשר נתפסו.

9. להבנתי ביצוע התפיסה נעשה בהתאם להוראות פקודת סדר דין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה").

נוספַּף לכך קובע סעיף 28 לחוק רישיון עסקים, התשכ"ח-1968 -

"(א) המונחים להלן רשאים להיכנס בכל עת סבירה לחצריהם שבهم עוסקים בעסק טעון רישוי, או שקיים יסוד סביר להשוב שעוסקים בו בעסק כאמור, כדי לבדוק אם מקיימים בהם הוראות חוק זה והתקנות על פיו, לרבות תנאים שנקבעו לפי סעיף 7:

[...]

(4) [...] המוסמך לתת אישור להוצאה רשיון או היתר זמני, כאמור בסעיף 6;

[...]

(7) בעל מקצוע שהוסמך לפי סעיפים 6ב או 6ג כשהוא פועל מכוח הוראות סעיף 6ו ולצורך מילוי תפקידיו לפי הסעיף האמור. אולם אין להיכנס כאמור למקום המשמש למגורים בלבד אלא על פי צו חיפוש מאות בית משפט מוסמך;

(ב) עובד שהוסמך על פי סעיף קטן (א) לא ישמש בסמכותו אלא לאחר שהציג את כתוב הסמכתו, אם נדרש לכך.

(ג) זכות הכניסה לחצרים לפי סעיף קטן (א) ניתנת גם לשוטר, והוא רשאי להיכנס בכל עת לחצרים כאמור גם כדי למנוע מהם הפרה של שלום הציבור ורשאי שוטר להיכנס לבניין כדי לבדוק אם מקיימים בו הוראות התקנות לפי סעיף 11 החלות עליו.

[ההדגשה אינה במקור, ע.ק.]

הנה כי כן, למשיבה הייתה סמכות כניסה למתחם תחנת הדלק.

10. כפי שצווין ע"י המבקשים, עבור לחיפוש, נתן בית משפט השלום בעכו החלטה בדבר צו חיפוש בעטו של חד"ע"ברירות מס".

עם זאת, בית המשפט התיר למשיבה בהחלטתו מיום 13.12.11 לתפוס בין היתר -

"מכלי סולר. משאבות. סולר לסוגיו. בביתו ובחצריו מחסניו ומתחם תחנת דלק פרטייה".

בית המשפט לא ציין בהחלטתו דבר בנוגע לנוכחות עדים בעת החיפוש אך בדו"ח החיפוש שצורף לתיק החקירה קי"ם מענה מסוים לסוגיה זו.

מכל מקום, צו החיפוש אפשר את ביצוע החיפוש הן אצל מבקש 1 והן אצל אדם נוסף.

במהלך הדיון לא הוברר מדוע העילה למתן הצו הייתה "עבירות מס" והאם נפרשה בפני בית המשפט שנותן את הצו הטעונה בכללותה, לרבות אופן ביצוע הצו אשר בכוונת המשיבה לבצע.

כך או כך, נוכח המפורט בהחלטת בית משפט השלום בעכו, סבורני שרשאית הייתה המשיבה לבצע את החיפוש ולתפוס את התפים.

11. בהתאם לסעיף 24 לפקודה -

(א) צו-חיפוש ישמש אסמכתה לכל שוטר, או לאדם אחר שנקבע השופט בצו, אם ראה שהנסיבות מחייבות- לייפות לכך כוחו של אותו אדם -

(1) לעורוך חיפוש בבית או במקום לפי האמור בצו-חיפוש ולתפוס כל חפץ הנחזה כמתואר בצו ולעשות בו- כאמור בצו;

(2) לעצור כל אדם הנמצא בבית או במקום ונחזה כמו שיש לו, או שהיה לו, יד בעירה שנעבירה, או- שמתוונים לעבור, באותו חפץ או לגביו.

(ב) מי שעורך חיפוש לפי צו-חיפוש ומוצא חפץ שלא הוזכר בצו, אבל יש יסוד סביר להניח שנעבירה, או- שמתוונים לעبور, עבירה בו או לגביו, רשאי לתפוס את החפץ ולהביאו לפני השופט שנתן את הצו, והשופט רשאי למצוות מה "עשה בו, כפי שיראה לנכון".

12. החיפוש אומנם בוצע על פי צו החיפוש, אולם בה בעת מן הראות ניתן להבין, כי בוצע נוכח החשד שמדובר 1 מנהל- במקום "תחנת דלק לא חוקית".

עוד עולה, כי לחיפוש חברו כוחות רבים כל אחד מהם אמון על תחום אכיפה אחר. במהלך החיפוש חיפשו גם ראיות- הקשריות לביצוע עבירות לגבייהו התייחס צו החיפוש ספציפית ונתפסו מסמכים בהקשר זה.

13. משאלו פנוי הדברים, איני סבור כי התפיסה הייתה מוגבלת רק לעבירה אשר אליה התייחס החשד כאמור בהחלטת בית משפט השלום בעכו, בפרט שלא הוצגו בפני מסמכים א-ד שהוצגו בפני בית משפט השלום בעכו והואו את העילה לממן ההחלטה.

14. כל עוד החיפוש נעשה על פי דין קשה להשלים עם טענת המבוקשים בדבר חוסר יכולת לתפוס חפצים בעלי זיקה של ממש לביצוע עבירות, רק בשל העובדה שצו החיפוש התייחס לעבירות אחרות. כך לדוגמה, אם שוטר מבצע חיפוש בביתו של אדם מכוח צו חיפוש אשר עילתו היא חשד להחזקת נכסים שהושגנו בפשע ובעת החיפוש מאתר הוא חומר החשוד כسم מסוכן, בריו כי הציפייה היא שיתפות את הסם המסוכן שהחזקתו אסורה, הגם שביצוע החיפוש בסיס על עילה שונה ועל חשד לביצוע עבירה אחרת.

15. בדוננו, לא לחינם נערכו כוחות רבים האמונים על תחומי אכיפה שונים, לאור החשד שמדובר מtbody; עבירות בתחוםים שונים לרבות עבירה על דיני רישיון עסקים.

16. אם כן סבורי, כי הייתה בידי המשيبة סמכות להגיע לתחנת הדלק, וכן החלטת בית משפט השלום בעכו אף הייתה בידי המשيبة לתפוס מכלי סולר ומשאבות כפי שאכן נעשה.

תפוסים אלה הם נושא הבקשה הנוכחית.

17. המשيبة טענה כי יש בהחזקת התפוסים כדי למנוע ביצוע עבירות עתידיות ולהגן על שלום הציבור וביטחונו. עיון בתיק החקירה מעלה, כי אכן קיים חשד סביר אם לא לעלה מזה לפיו התפוסים יישמשו להפעלת תחנת הדלק ללא רישיון. לפיכך השימוש שעשו המבקשים בתפוסים היה בעת ביצוע עבירה ולצורך ביצועה.

18. על אף כל האמור לעיל, על המשيبة להפעיל סמכויותיה כדין.

כמפורט בסעיף 27 לפקודה -

רשימת כל החפצים שנתפסו אגב חיפוש, בין שנערך על פי צו ובין שלא על פי צו, והמקומות שבהם נמצאו, תיערך על ידי מי שביצע את החיפוש ותיחתום בידי העדים או בחותמתם.

כן קובע סעיף 28 לפקודה -

טופש הבית או המקום שמחפשים בו, או אדם מטעמו, יונתן לו להיות נוכח בחיפוש, ולפי דרישתו ימסר לו העתק של רשימת החפצים שנתפסו, חתום בידי העדים או בחותמתם.

בעניינו, על פי החומר שבתיק החקירה, ניתן להבין שבעת התפיסה לא נערכ כל מסמך המתעד את תפיסת התפוסים, גם לא נערכ מסמך שנמסר לידי מבקש 1. אף מקום אחסון התפוסים לא הוברר תחילתה, גם לא עת פנה ב"כ המבקשים למשיבה בכתב שנשלח כבר ביום 24.12.13.

כפי הנראה, בעקבות מכתבו, נעשה בירור ביום 25.2.14 (חודש לאחר הגשת הבקשה דן) נשלח (בפקס) למשיבה מסמך מחברה העוסקת באחסנה לפיו התפוסים מאוחסנים בחזקתה במרכז הארץ. אל המסמך צורף שטר מטען מיום התפיסה אם כי הוא קשה לקרוא ועיון. בהמשך צורף לתיק החקירה המסמך המקורי אם כי לא צורף שטר המטען המקורי רק העתק שהינו קל יותר לקרוא.

19. ביום 16.2.14 נשלח בפקס מסמך מגורם אכיפה אחר אשר יש בו התייחסות לתפיסת התפוסים אך נרשם בו ש"המשאות והמיכלים שנתפסו באחריות בילוש תחנת כרמייאל".

רק ביום 2.3.14, לאחר שהבקשה הנוכחית כבר נקבעה לדין נערכ דז"ח פעולה נוספת ובו שחזור הפעולה שנעשתה ביום 15.12.13.

בדז"ח זה צוין, כי בוצע חיפוש בתחנת הדלק ונתפסו שתי משאבות ושני מכלי סולר. אלה הועמסו על משאית ששימשה לטובת המבצע ובהמשך נערכה הפרדה בין הסולר למיכלים שהיכלווה.

המקרים והנסיבות נשלחו לאחסנה.

20. הנה כי כן, בר依 שהוראות הפקודה לא נתקיימו.

כן אפנה למסמר שנשלח ע"י רמ"ח איסוף תשויות ביום 15.1.14 בו מתבקש צילום המוצג על מנת שניתן יהיה להشمידו.

21. בכלל הנוגע להחזקת התפוסים יש לפנות להוראות הפרק הרביעי לפקודת.

כאמור בסעיף 32(א) לפקודת -

רשי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעלמה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראייה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן שכיר בעקבות עבירה או כאמצעי לביצועה.

כאמור בסעיף 33 לפקודת -

נתפס חפץ כאמור בסעיף 32, או הגיע לידי המשטרה חפץ שאחד התנאים האמורים בסעיף 32 חל עליו, רשות המשטרה, בכפוף כאמור בסעיף 34, לשמרו עד אשר יוגש לבית המשפט.

בהתאם לסעיף 34 לפקודת -

על פי בקשה שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לעניין מסוים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשה אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ ימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שיינגן בו אחרת כפי שיורה בית המשפט - הכל בתנאים שיקבעו בצו.

ואילו על פי סעיף 35 לפקודת -

אם תוך ששה חודשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידי, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראייה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על-פי בקשה שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע.

בעניינו בוצעה התפיסה ביום 15.12.13 וטרם החלפו ששה חודשים.

לאחר הגשת הבקשה המשיכה החקירה והוברר, כי המבוקשים חידשו לכארה את פעילותם האסורה.

22. ב"כ המבוקשים התייחס לשיחת שנערכה עם רכז רישי העסקים אצל המשيبة. גם לשיחה זו, כפי הנראה, ישנה התייחסות בתיק החקירה, אם כי תמליל השיחת בסופו של דבר לא הוגש.

מכל מקום, ברוי כי לא התייחסותו האישית של רכז רישי העסקים בתחנת המשטרה היא אשר אמורה להכריע בשאלות של הפרק.

23. בשקלול כלל הנתונים, נראה כי נפגעו זכויות המבקשים במהלך החיפוש והtrapiseה, שכן המשיבה לא פעלה בהתאם להוראות הדין.

עם זאת, לא כל פגעה עלולה (או עשויה) להביא לפסילת הראייה שנטפסה מכוחה.

הסוגיה בדיון בהרחבה ובאופן מكيف במהלך התקיק העיקרי ככל שיווגש כתוב אישום, שכן הכרעה בה מצריכה בירור עובדתי. בשלב זה אני מוצא לנכון לקבוע מסמורות בדבר שאלת קבילות הראיות שהושגו בחיפוש ואני סבור כי יהיה זה ראוי. עם זאת, סוגיה זו אמורה לשמש אחת מאבני הבחן בבוא בית המשפט להכריע את גורל הבקשה.

בית המשפט העליון מצא לנכון לשקלול פגעה בזכות ההיוועצות בעת דיון בהארכת מעצר לצרכי חקירה (ראו בש"פ 9220/12 **פרץ נ' מדינת ישראל** (26.12.12)). נראה שפגיעה זו נראה שפגיעה בתקינות החיפוש אמורה להישקל אף היא בעת בוחינת המשך התפיסה.

24. אין חולק, בשלב זה, כי המבקשים השתמשו בתפוסים לצורך הפעלת תחנת הדלק שלא כדין.

עם זה, אין מקום לקבוע כי נאסר על החזקת התפוסים לצרכים אחרים לגיטימיים שכן לא החזקתם מהוות את ביצוע העבירה, בניגוד לדוגמא לשם מסוכן האסור להחזקה או נשק שהחזק שלא כדין.

25. פסיקת בית המשפט העליון מצדיקה ערכית אייזון בין צרכי החקירה וחשיבות שמירת התפוסים לבין זכות הפרט על קניינו.

נפק בבש"פ 342/06 **חב' לרגו בע"מ נ' מדינת ישראל** (06.12.3.06) -

עקרונות הדיון בדבר תפיסת חפצים בידי המשטרה מחזיבים החלת אמות מידת חוקתיות בישומם. פירוש הדבר, כי חיב להימצא מקור סמכות לעצם תפיסת חוץ בידי המשטרה. מקור זה עשוי להישען על טעם מניעתי; על צפי בדבר חילוטו בתום המשפט; או על הצורך בו כראיה במשפט. קיומו של מקור סמכות לתפיסת החוץ מלכתחילה אינו מצדיק בהכרח את המשך החזקתו לאורך זמן, ויש לבחון האם מתקיימת עילה להמשך תפיסתו במהלך זמן ואם כן, האם קיימת "חולופת תפיסה" נאותה, העשויה להגשים בעת ובעונה אחת להגשים את תוכנית התפיסה ללא פגעה בלתי מידתית בבעל הקניין. מקום בו ניתן למצוא נוסחת אייזון נאותה כאמור, ראוי להחיללה, תוך שחרור התפוס אגב קביעת תנאים מידתיים הולמים להגשמה תוכנית משולבת של הגנה על האינטרס הציבורי ושמירה על זכויות הפרט".

26. נוכח הפגמים שמצוין לעיל, יש לזכור, כי חוקיות החיפוש והtrapiseה בדיון כפי הנראתה בעtid.

באיזון בין צורכי החקירה ומונעת עבירות עתידיות באמצעות התפוסים לבין זכות הפרט על קניינו וזכותו לעשות בקניינו

שימוש כדין, סבורי, גם נוכח הפגמים לכוארים בבחירה והtrapesa, כי יש להורות על החזרת התפוסים תוך קביעות מגבלות על השימוש בהם.

בהקשר זה יש לציין, כי לאחר שהוברר למשיבה שהמבקשים לכוארה חידשו את פעילות תחנת הדלק ולאחר שנערכה חקירה בנדון אשר מצאה (או חלקם) צורפו לתיק החקירה, פנתה המשיבה לבית משפט השלום בעכו.

בעקבות בקשהה אף ניתן צו הפסקה למבקשים או מי מטעם או כל גורם אחר, בגין לפתיחת עסק מסווג תחנת דלק בגוש 19125 חלק 19 בכפר נחף, וזאת עד להוצאה ראשוני עסק או קבלת היתר זמני מתאים. אף ניתנה למשיבה אפשרות לאכוף את הצו באמצעות העומדים לרשותה לרבות פירוק התדלק החדש שהותקנו וכן על ידי מניעת כניסה רכבים ו/או אזוריים למקום (ראו רע"ס (שלום עכו) 14-02-54870 **מדינת ישראל נ' פארס סעד**, החלטה מיום 26.2.14).

סוף דבר

27. על יסוד כל האמור לעיל, ולאחר ששלמתי את טיעוני הצדדים, סבורי, כי לאחר סיום פעולות החקירה הקשורות בתפוסים, לרבות תיעוד התפוסים, יש להחזיר את התפוסים למבקשים לא יאוחר מיום 14.6.14 בכפוף לתנאים כדלקמן -

נאסר על המבקשים לעשות בתפוסים כל שימוש שאינו כדין.

נאסר על המבקשים לבצע כל דיספוזיציה בתפוסים או להעבירם לצד שלישי עד ליום 14.5.15.

לצורך הבטחת התנאים יפקדו המבקשים בקופה בית המשפט סכום של 10,000 ₪ בזמן או בערבות בנקאית. מבקש 1 יחתום על ערבות עצמית על סך 20,000 ₪.

תיחתום ערבותצד ג על סך 20,000 ₪.

המציאות תשלח החלטתי לצדים ותודה קבלתה.

תיק החקירה יוחזר למשיבה בתיאום עם מציאות בית המשפט.

ניתנה היום, כ"ח אדר ב תשע"ד, 30 מרץ 2014, בהuder
הצדדים.